



Stockholms UFO-nytt

Stockholms UFO-förenings Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål 2010 Nr 2



Stockholms UFO-förening
c/o Kaj Yngve Hahne
Sankt Eriksgatan 70 4tr
113 20 Stockholm

Telefon: 0761 429 660
Postgiro: 440 19 83-4
Kontaktperson: Kaj Yngve Hahne

Stockholms UFO-nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3nr/år

Medlemsavgift:	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	150:-	80:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	110:-	60:-

Om du är intresserad av att få mer UFO-information kan
vi rekommendera att du prenumererar på:

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	230:-/år löpande
UFO Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	140:-/år löpande

Läs mer på www.ufo.se
www.stufo.se

Ny ordförande

Det har varit ett svårt år. Först kom vi att sakna fast lokal för möten, därefter fick vår förre ordförande Svante Lilja nya arbetsuppgifter och hann inte med annat än det, så Anneli Sarre fick klubban. Tyvärr så upprepades historien och vid senaste styrelsemötet, den 25 augusti fick jag ta över. För er som inte känner mig: jag är före detta kriminalinspektör vid Bedrägeriroteln i Stockholms City, numer pensionerad. Den 28 augusti blev jag också invald i UFO-Sveriges styrelse som adjungerad ledamot.

Att få tillgång till en fast lokal tycks vara svårt, det är inte billigt i Stockholm, så någon julfest förra året blev det inte. Aktiviteten bland de gamla medlemmarna är väl inte så hög, det kom bara en person utanför styrelsen till årsmötet. Men lägg inte av för att Ni blivit till åren komna, vi behöver Er erfarenhet och tankar för att utvecklas och möta nya utmaningar. Sveriges föreningssystem är unikt i världen, men det är beroende av medlemmarna, att alla ställer upp för det gemensamma intresset. Håll kontakt och låt oss jobba ihop!

Det var inga som hade tid eller ork att ordna julfesten, allt kan inte ligga på några få, så därför räknar vi med att den istället blir på en av Viking Lines båtar. Anmäl Er i god tid! Blir vi tillräckligt många kan vi ha en konferenslokal och kanske ett föredrag.

UFO-Sverige kommer att modernisera rapportdatabasen och systemet med fältundersökare. Någon som har tråkigt och vill vara med? Kunniga och kritiska fältundersökare har vi brist på!

Något som däremot börjar röra på sig är vår hemsida, som Ni alla väl har hittat till: <http://www.ufostockholm.se/> En länk till den finns dessutom på UFO-Sveriges hemsida. Vi har också en mejladress - stufosthlm@gmail.com - som vi bevakar. Vill Ni ha kontakt med styrelsen, så mejla gärna!

Världen förändras, så också föreningslivet. Vi lite äldre är vana vid att man träffas i en lokal, men de yngre umgås via så kallade sociala medier som Facebook och det är något vi får leva med. Vi kommer därför att försöka vidareutveckla vår hemsida samt göra föreningen mer internetbaserad. Nackdelen är att vi inte träffas så mycket rent fysiskt, men fördelen är att vi kan nå ut till mycket fler. Vi har haft över 7.000 besök på vår hemsida och det säger en del om intresset!

Och, har Ni inte skickat Era mejladresser till styrelsen så gör det eftersom det underlättar kontakten med alla medlemmarna.

Det senaste är en sida *enbart* för medlemmar och den är lösenordsskyddad, lösenordet kommer i det här utskicket, lägg det på minnet. Det kommer att bytas i samband med utskicken, var snälla och sprid det inte!

Vi ses på Viking Line för julbuffé, och håll koll på hemsidan, se program om bland annat den fina julbuffén!

Kaj Hahne
ordförande
Stockholms UFO-förening

Innehåll:

Kanske bör vi titta någon annanstans?	4
Storbritanniens Roswell -	
Vad hände i Berwin Mountains? Del 2	5

Kanske bör vi titta någon annanstans?

Jag är glad amatör beträffande forskning, men jag har läst det mesta och tror jag förstått en del i alla fall. Jag tänkte att vi kanske borde vidga vår horisont lite?

Vi har numer ganska få observationer i Stockholmsområdet och flertalet är garanterat så kallade ufoballonger. Men om man tittar på de få som över tiderna är oförklarade, såväl i Stockholm som i resten av världen och inte bör vara naturfenomen eller något som byggts av människor, så uppvisar ufoobservationer en del egendomligheter.

Först, de är ofta märkligt mänskliga i sitt ursprung. Ta som exempel de som i ett sportplan ser något som liknar en kryssningsrobot, men har nitarna i skrovet? Vem har nitarna i en flygfarkost efter 30-talet? Farkoster som ser ut som jordiska farkoster, deltavingar, fönster där något/någon vinkar och är människoliknande.

Så frågan är givetvis, vad är det man har sett? Ufon givetvis, men varifrån är de? Knappast från de planeter vi kan observera, och de gamla teorierna om en jordplanet, jorden nr 2 på andra sidan solen, har för länge sedan dött eftersom våra rymdsonder har färdats där. Kommer de från andra solsystem, från andra sidan Vintergatan? Det är inte troligt, om man inte lånar framdrivning från SF-litteraturen, *warp drive*, maskhål, eller som i Dune: genetiskt ändrade människor som veckar rymden genom tankekraft etc.

Rymden är nämligen inte tom, den är ett medium ungefär som luft eller vatten, vilket begränsar hastigheten som man kan färdas genom den till ljusets hastighet. Tid och rum är förenade. Det går inte att komma undan, lika lite som man kan färdas hur fort som helst genom vatten, energin som behövs kommer upp till oändligt mått. Men ändå kan ljusets hastighet inte överskridas, i alla fall inte i vårt universum. Det är därför ganska ointressant med teorier om olika framdrivningssystem, som är baserade på att färdas genom rymden, magnetisk framdrivning eller varande vad som helst. Einsteins teorier är kanske inte helt felfria men i stort är de experimentellt bekräftade, mate-

ria kröker rum/tiden. För att skapa sig ett eget rum/tidsfält att färdas i krävs ungefär samma energi som Jupiter producerar.

De flesta har väl tagit del av den nya forskningen kring mörk materia och mörk energi. Mörk energi tros numer vara den konstant Einstein infogade och sedan kallade för sitt största misstag, men den tycks i alla fall existera som den kraft som får universum att expandera. Mörk materia är i ufologiska sammanhang mycket spännande! Galaxerna snurrar ju "fel" matematiskt sett och allt fler forskare spekulerar i att det inte finns någon osedd materia utan att det istället är gravitationspåverkan från ett eller fler parallella universa! Detta ger ju utrymme till ganska mycket!

Har vi "kompisar" strax bredvid oss, utan att se dem annat än ibland? En teori är att Big Bang är ett ständigt pågående fenomen. Vårt universum som vi är bundna till är ett resultat, men det kan finnas andra runt om oss. Någon direkt forskning om det finns inte, men teorier. Hur man skall forska om det är ungefär lika svårt som att forska om ufon. Vet man inte vad det är kan man heller inte utveckla någon metod och experiment måste kunna upprepas.

Men, forskningen växer exponentiellt. Det som en gång tog 5.000 år att utveckla tar numer månader eller dagar eftersom kunskapsmängden är tillgänglig på ett helt annat sätt och datorer räknar exakt ut det man förr gjorde för hand.

Så, kanske är det inte farkoster och varelser från andra sidan galaxen vi ser utan speglingar av våra grannar? "Tefatet" kanske var ett modellplan eller liknande som råkade tänga vårt universum? Rymdbröder har vi inte (än i alla fall) men kanske grannar där en dimension skiljer oss åt.

Teorier eller snarare hypoteser om parallella världar är långt ifrån nya, men för första gången kanske vi har bevis för att de existerar, nämligen om mörk materia istället är gravitationspåverkan som läcker in till oss i vårt universum! Teorierna stimulerar i alla fall fantasin!

Kaj Hahne

Storbritanniens Roswell

Vad var det egentligen som hände i Berwin Mountains för 35 år sedan?

I förra numret av STUFO-nytt publicerade vi första delen av Andy Roberts utredning av en förment ufokrasch i de walesiska bergen. Här följer den andra och avslutande delen.

EXPLOSIONEN

Kvällen den 23 januari 1974 var underlig, hur man än ser på saken, då det gavs en föreställning av *son et lumiere* (ljud och ljus) i en omfattning som sällan tidigare skådats på de brittiska öarna. Bybor som bodde i närheten av Berwyn Mountains anmälde en stor mängd luftfenomen under hela kvällen. Förutom de underliga ljusen på berget beskrivs i rapporter åtminstone fyra klart lysande ljusklot som for fram över himlen mellan 19.30 och 22.00.

Ufologer har antytt att det fanns flera ufon, varav ett störtade på Cader Berwyn. Bonden Williams uppgav: "Jag såg det här föremålet fara fram längs berget, så stort som en buss faktiskt, vitt i mitten, det kom längs berget och dök. Jag trodde det skulle störta." En dramatisk beskrivning, men en som kan förklaras rationellt, precis som alla andra luftfenomen som bevitnades den där kvällen.

Dokument från astronomiavdelningen på universitetet i Leicester visar att en mängd iögonfallande bolider (ljusstarka meteoror) observerades över Storbritannien den kvällen, vid samma tidpunkter som vittnena i Wales uppgav. Den första inträffade 19.25, och följdes därefter av andra 20.15, 20.30, samt 21.55.

Bolider är avsevärt ljusare och mer långlivade än vanliga "stjärnfall", och för alla som inte känner till dem ser de ut som dramatiska, lågflygande luftfenomen. Bolider kan också tyckas ligga mycket lågt på himlen – ett skenbart resultat av vinkeln de har när de passerar jordens atmosfär – och de följs ofta av blå och gröna "gnistor." Bolider är upphov till många missuppfattningar om ufon och mina arkiv innehåller massor av fall där observationer lurat ut räddningstjänsten till "störtade flygplan".

Exakt klockan 20.38 skakades Balaområdet av en kraftig explosion, tätt åtföljd av ett djupt mullrande ljud. Ett vittne minns det som att det lät som "en lastbil som körde in i ett hus". Porslinet skakade, möblerna flyttade på sig och väg-

garna riste till. Några var säkra på att det var ett flygplan som störtat mot berget, andra drog sig till minnes tidigare jordskalv och antog att detta bara var ännu en händelse av denna typ längs den geologiska förkastningen vid Bala.

Detta utgör i huvudsak den serie av händelser som sedermera har fått många ufoforskare att tro att ett ufo störtade på Cader Berwyn. Historien om ett störtat ufo kom trots detta inte fram förrän flera år efter händelsen. Vid den aktuella tidpunkten, 1974, rådde förvirring om vad som hade orsakat störningarna.

Rapporter om ljus på himlen den där kvällen gav näring åt tanken att någonting hade störtat i Berwynbergen. Vittnen här och var i norra Wales hävdade att de sett ett ljus föremål på himlen som följdes av "gnistor" precis innan kraschen. Men faktum är att man såg detta klockan 20.30, åtta minuter före explosionen, och astronomiska dokument tyder på att det var en ljusstark meteor i form av ett eldklot. Oaktat detta, i mångas föreställningsvärld har det kopplats samman med "explosionen" för att skapa bevis för att en krasch

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida
verkligen inträffat.

Explosionen hördes bara i Balaområdet, men skallet kändes så långt bort som till Liverpool. Inom några timmar hade seismologer kommit fram till att explosionen och skallet orsakats av en jordbävning med styrka 4 till 5 på richterskalan. Dess epicentrum (punkten på jordytan precis ovanför skallet) låg i Balaområdet, och själva störningen på åtta kilometers djup.

För att orsaka ett sådant högt utslag skulle ett fast föremål som kraschade mot jorden – meteorit eller ufo – behövt väga flera hundra ton och det skulle ha lämnat en kraftig krater efter sig. Därför, om nu inte ett ufo råkade störta vid exakt samma ögonblick och på exakt samma ställe där skallet ägde rum, kan man med säkerhet anta att de

störande ljuden orsakades av naturliga processer.

LJUSEN

Efter att ha hört explosionen sprang Pat Evans, distriktssköterska i Llandrillo, ut på gatan. Hon såg inga ljus, men bybornas prat övertygade henne om att någonting hade störtat i bergen. Telefonlinjerna var upptagna på grund av nödanropen, men hon lyckades till sist få tag på polishögkvarteret i Colwyn Bay. De påpekade att det kunde ha inträffat en flygplanskrasch, så hon körde upp för bergsvägen för att erbjuda sin hjälp tills räddningstjänsten nådde fram.

När fru Evans nådde den punkt där vägen planade ut blev hon förbryllad över vad som verkade vara ett upplyst ljusklot på bergsidan. Det föll ett lätt duggregn, men annars var natten klar. "Det fanns inga eldslågor eller någonting sådant. Det var

mycket jämnt, runt till formen... det var platt och runt..." Medan hon tittade skiftade färgerna mellan rött, gult och vitt. Mindre ljus – "kulörta lyktor" som hon uttryckte det – var synliga i närheten. Det var för långt bort för att man skulle kunna gå dit, så hon återvände hem.

Många som har skrivit om Berwyn-incidenten har hävdats att fru Evans kördes bort från berget av soldater. Denna tidningsanka uppstod genom ett missförstånd första gången hon intervjuades av ufologer. Pat Evans har klart och tydligt sagt att hon inte såg "en levande själ" på berget den kvällen.

Ännu viktigare är att det finns ett brev, som hon skrev innan hon blev intervjuad första gången, där hon noterade att hon inte såg någon där. Detta är viktigt då den torftiga utredningen av hennes upplevelse har blivit en grundpelare för påstå-



endet att det fanns ett team på berget för att ta hand om det störtade ufot strax efter explosionen.

Oaktat detta, vad Pat Evans såg på bergsslutningarna var avgörande för fallet. För att gå till botten med saken letade jag efter bevis som vare sig fördärvats av tidens gång eller genom inblandning från ufologer, och jag vände mig därför till den dokumentation som fanns hos Brittiska Lantmäteristyrelsen (BLS) i Edinburgh.

Denna dokumentation, som ingen hade rört sedan 1974, avslöjade att ett utredningsteam hade skickats till området bara dagar efter händelsen. Detta är med största sannolikhet upphovet till ryktena om att "myndighetspersoner" tog in på lokala hotell, och förhörde bybor.

Sex intervjuare från BLS genomförde hundratals detaljerade förhör genom att utgå från ett bestämt frågeprotokoll och de besökte folk i byarna och på avskilda bondgårdar. Folk på landet är ofta misstänksamma mot "utbölingar", speciellt när de ställer "konstiga" frågor som "Var du rädd?" och "Hörde du några gnisslande ljud?"

Mer än 200 personer intervjuades. Sjuksköterskan Pat Evans var en av dem. Fältanteckningarna från BLS var informativa i hennes fall. De flesta ufologer har tagit för givet att Pat Evans befann sig vid berget direkt efter explosionen och hävdar att ljusen hon såg runt omkring det onormala "ljusskenet" måste ha kommit från ett förvarnat räddningsteam, eftersom man trodde att ingen annan skulle ha kunnat ta sig till berget så snabbt.

Men redovisningen av samtalet BLS hade med henne 1974 är mycket tidsdetaljerad. Man har noterat att hon "åkte hemifrån under *Till Death*." Detta är en referens till tv-komedin *Till Death Us Do Part* som enligt tablån började klockan 21.30 den kvällen. Med kunskapen om att fru Evans lämnade huset någon gång efter 21.30 betyder det att hon bör ha sett det onormala ljusklotet någon gång efter 21.40 – det borde ha tagit henne minst tio minuter att nå krönet på bergsvägen – en timme senare än vad man tidigare trott. Och den tidskillnaden på en timme är avgörande.

Den fjortonårige bondsonen Huw Thomas tittade också på teve den kvällen, ett avsnitt ur dokumentärserien *The World at War*. Runt 21.20 öppnade han dörren för några polismän som ville rekvirera bondgårdens landrover, då de trodde att ett flygplan hade störtat på berget.

Huws föräldrar var inte hemma, så med en granne som chaufför började de köra uppför en bergsstig, åtföljda av poliserna i en bil. När de närmade sig en öppen bergsida, var de tvungna att stanna för att flytta en bil som blockerade framfarten. Thomas kände igen den som tillhörande en tjuvskytt från trakten.

När de väl passerat igenom grinden och var ute i det öppna landskapet spred poliserna ut sig till fots med facklor, medan landrovern och polisbilen fortsatte köra upp för den smala stigen. Den tid det tog för Thomas granne att köra upp för berget och för dem att flytta på den blockerande bilen, placerar polisens skallgångskedja på

Cader Berwyns nedre slänter från 21.40 och framåt.

BLS pratade också med en av tjuvjägarna, den vars bil Thomas hade flyttat på. Denne bekräftade tidpunkt och var de hade befunnit sig, och uppgav att de "fortsatte arbeta i 45 minuter (efter explosionen) och att de nästan var tillbaka vid bilen när de mötte sällskapet (poliserna etc) som var på väg upp". Huw Thomas bekräftade dessa detaljer i en intervju 1998.

Dokumentationen från BLS innehöll en karta där det framgick var vittnena befunnit sig och var ljusskenet iakttogs. Det här var en viktig upptäckt, som visade att "klotet" sjuksköterskan hade sett, tjuvskyttarna samt polisens skallgångskedja *alla befann sig inom samma lilla område på slutningen*. Ännu mer anmärkningsvärt är att de tidsuppgifter som samtliga uppgav till BLS placerar dem alla på platsen samtidigt. Helt plötsligt hängde vittnesmål och officiella dokument ihop, och en ny verklighet, oberoende av tefatsanhängarnas sprudlande fantasier, såg dagens ljus.

Slutsatsen är oundviklig. Varken Huw Thomas eller polismännen såg det glödande klot som Pat Evans hade sett. Omvänt, fru Evans såg de facto polisen och Huw Thomas, om än utan att veta om det.

I det samtal hon hade med BLS beskriver hon tydligt de "fordon" och "facklor" som finns med på kartan. Detta var skallgångskedjan som bestod av Thomas och polismännen. "Klotet" är inritat i mitten av grupperingen med tjuvskyttar

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

och polismän, vid den plats där de möttes och pratade med varandra.

Vad Pat Evans såg *måste* därför ha varit synligt för skallgångskedjan, bondpojken Huw Thomas och tjuvskyttarna. Antingen ljög Thomas, tjuvskyttarna och polismännen för BLS 1974, och för mig 1998, eller så betraktade de inte vad de såg som någonting anmärkningsvärt just då. Och om "klotet" fanns mitt ibland dem och inte var anmärkningsvärt, så måste det ha varit någonting alldagligt som någon av dem själva bar med sig.

Det finns ett möjligt svar på denna fråga. I anteckningar från BLS finns en uppgift om att tjuvskyttarna använde starka lampor tillverkade av bilstrålkastare. Pat Evans minns att vädret den kvällen var klart men att det duggregnade. Ljus sedda under sådana förhållanden kan tyckas ändra färg och "glöda".

När det gäller storleken, som hon beskrev och ritade som om de var större än fordonslyktor, kan detta ha varit en missuppfattning. Dessutom, och kanske av störst betydelse, så spanade Evans ut över en stor mörk bergsida som saknade bestämda drag och förväntade sig att få se ett störtat flygplan eller någon annan sådan typ av förödelse. Med tillgängliga bevis som underlag är det nästan säkert att

hon såg tjuvskyttarna med sina ljuslyktor vid den punkt där de mötte och pratade med polisen.

Några ufologer hävdar, fastän man kunde se bolider under hela kvällen, att de ljus som kunde ses på berget direkt efter explosionen hörde samman med ufokraschen och i flera anteckningar från BLS finns hänvisningar till att bybor sett ljusstrålar på "krönet" av kullen. Dessa berättelser var förbryllande ända tills jag undersökte var vittnena befunnit sig.

Samtliga personer som såg "ljusstrålar" befann sig i Llandrillo, där landmassan reser sig brant mot söder. Från byn ligger krönet på kullen bara några hundra meter från stället där tjuvskyttarna med lyktorna befann sig. BLS noterar att tjuvskyttarna "fortsatte arbeta i trettio till fyrtiofem minuter" efter jordskalvet 20.38, och det var under denna tidsram som man såg ljusstrålarna. Ett vittne berättade också för BLS att han hade sett tjuvskyttarnas ljus vid tidigare tillfällen och de var då likadana som strålkastarna som sågs den aktuella kvällen.

MILITÄREN

Påståendena om militär närvaro vid platsen direkt efter explosionen och under de följande dagarna faller också sönder vid en närmare granskning. Som vi har sett stoppades inte sjuksköterskan Evans av soldater eller polis och hon såg ingen på

bergsvägarna. Dessutom körde hon till sitt arbete klockan sju följande morgon och såg ingen ovanlig militär aktivitet i sin by eller på vägarna i området. Varför uppkom då dessa historier om en militär närvaro? För att kunna förstå detta, måste vi återvända till pappersspåret.

Efter jordskalvet 20.38 öppnade polisen upp en logg för allvarliga händelser (Major Incident Logg), av vilken det framgår att de först trodde att ett plan hade störtat och att brandkåren och ambulanstjänsten försattes i beredskapsläge. Klockan 21.09 kontaktade polisen RAF Valley Mountain Rescue Team (VMRT) i Anglesey, och en räddningsenhet på tre man anlände till Llandrillo 00.10.

Deras logg registrerar händelsen som "Ej identifierat ljus och buller på bergssluttning" och kommenterar: "VMRT ombedda att undersöka ljus och buller på bergssluttning. Förtrupp undersökte relevant område med negativa resultat. Händelsen orsakade stor lokal uppståndelse."

Klockan 07.00 den 24 januari började VMRT tillsammans med polisen finkamma bergen, sökandet avbröts 14.15. Huw Thomas var också uppe i Berwynbergen den dagen som guide för Dr Ron Madison, en vetenskapsman som arbetade efter teorin att en meteorit hade slagit ner. Varken Madison eller Thomas minns att de såg någon annan på berget förutom polisen och VMRT.

Men den här låga aktivitetsgraden från officiellt håll kunde inte förklara rapporterna om avstängda vägar, den militära närvaron, eller flygplanet och

*Ni kommer väl ihåg att läsa Stufos hemsida:
www.ufostockholm.se
Inloggningen till medlemssidorna är:
Area 51 (med mellanslag!)*

helikoptrarna i luften. Intressant nog nämner inget av de ursprungliga dokumenten från polisen, VMRT eller BLS den här påstådda militära aktiviteten och den enda samtida redogörelsen av militär närvaro kommer från *Border Counties Advertiser*, som också är källan till de obekräftade ryktena om lådor som hämtades från berget. När man letar efter en förklaring till denna del av historien, finner man två avgörande faktorer.

För det första förhördades inget av vittnena från Berwynhändelsen av någon ufolog förrän två decennier hade förflutit. För det andra hade åtminstone två andra händelser ägt rum i området med samma militära beståndsdelar som påstods ha funnits med vid Berwynhändelsen.

Den 12 februari 1982 störtade ett Harrierplan från RAF på Cader Berwyn. Planet bar på topphemlig utrustning. RAF anlände till området med en stor styrka, där de använde helikoptrar av märkena Gazelle och Wessex, tillsammans med Harrier- och Herculesplan, vid eftersökningarna. Llandrillo var centrum för eftersökningarna och det kryllade av militärfordon och militärpersonal under flera dagar. Nedslagsplatsen var avspärrad tills vraket kunde bärgas.

Ett militärplan störtade på ett likartat sätt på samma berg vintern 1972, två år före den påstådda ufokraschen, och även då blev området avspärrat av en större militär styrka. Det är sannolikt att dessa händelser, vid samma tidpunkt på året och på samma berg, kopplades samman med händelserna 1974 av vittnena när de försökte minnas flera år senare.

Men, säger de personer som förespråkar en ufokrasch, hur är det med de påstående som kom från militära "källor"? Visst måste det väl ligga någonting i deras berättelse? Kanske det, men källorna som kontaktade Nick Redfern, Tony Dodd och Margaret Fry gjorde det inte förrän efter att historien hade blivit publicerad 1996 i ett nummer av *UFO Magazine*.

Redfern har därefter berättat för mig att telefonnumret till hans källa nu är "ogiltigt", medan Dodd vägrade gå närmare in på hans kontakts identitet (Dodd själv dog i mars 2009). Oaktat detta ger Dodds källa upphov till fler frågor än svar.

Om militären hade upptäckt döda rymdvarelser, skulle de då verkligen ha förflyttat dem med lastbil istället för med helikoptrar, som är både mer effektivt och mer diskret? Inte heller skulle väl Porton Down äventyra säkerheten eller riskera smitta genom att öppna lådorna i närvaro av personer som i stort sett bara agerade som bud.

Intressant nog så kom dessa påstående upp till ytan vid en tidpunkt när åtskilliga brittiska ufologer kontaktades av påstått militära källor som erbjöd upplysningar på ufoområdet, varav ingenting egentligen hade någon substans.

Forskaren Kevin McClure har antytt att det hela var en välorganiserad bluff. APEN, den organisation som efter Berwynincidenten skickade runt dokument som såg officiella ut, betraktas också av seriösa forskare som en av många bluffar (som MJ12-handlingarna) som en del ufologer utsatte andra ufologer för.

Så här är alltså läget i Berwyn-fallet drygt 35 år senare. Det finns fortfarande vissa motsägelser, symmetrin i vilket ufofall som helst är sällan perfekt, framför allt inte när det överlämnats till ryktesspridning i årtionden. Men den redovisning jag lämnat är, enligt min mening, den mest sannolika förklaringen till de olika händelser som sammanflätades och blev till "ufokraschen i Berwyn Mountains."

Mina slutsatser grundas på "pappersspåret" som polisen, RAF, VMRT och BLS lämnat. Det mönster som framkommit vid studiet av dessa källor hänger på det stora hela ihop med, och klargör, vittnesrapporterna.

Det är svårt att tro att sammankopplingen av en riklig meteoraktivitet, ett jordskalv och några tjuvskyttnar kunde leda fram till slutsatsen att ett ufo hade störtat – men det var ändå vad som hände. Det kan förstås vara så att det finns mer djupliggande faktorer inblandade i Berwynincidenten. Kanske är jordskalv och bolider på något sätt sammankopplade genom mekanismer som i nuläget ligger bortom vår fattningsförmåga. Eller så har utomjordingar kanske lärt sig att ta sig in i jordatmosfären under skydd av meteorregn.

Å andra sidan, det hela skulle kunna vara ett gigantiskt kosmiskt sammanträffande, en härva av tro och önsketänkande från vilket ufologer vävt ännu en saga i den ständigt pågående utomjordiska mytbildningen. Läsaren får bilda sig sin egen uppfattning.

Översättning: Mats Roslund

Ny planet lik jorden

Gliese 581g. Så heter den nya "mänskliga" planet som amerikanska astronomer upptäckt i rymden. Planeten, som ligger 20 ljusår från vårt solsystem, har flera likheter med vår egen jord.

Bland planetforskarna är fyndet av Gliese 581g en världssensation. Och Gliese 581g ligger i vad som kallas för guldlockszonen, vilket är ett lagom långt avstånd från sin egen sol, ett område som är varken för kallt eller för varmt.

Astronomerna Steven Vogt, Californiauniversitetet i Santa Cruz,

och Paul Butler, Carnegieinstitutionen i Washington, har beräknat att Gliese 581g är cirka 1,2–1,4 gånger så stor som jorden, att den kan ha en skyddande atmosfär samt förekomster av vatten, vilket är några av villkoren för att liv ska kunna klara sig. Själva stjärnansom Gliese 581g har sin omloppsbana runt ligger 20 ljusår från jorden, vilket ändå beräknas som ett kort avstånd när det gäller rymden.

Den första planeten som planetforskarna fann kallas Gliese, men flera andra planeter har också hittats i Glieses närhet genom åren.

Senast år 2009 fann forskarna bland annat Gliese 581d och i år hittades ytterligare två planeter, varav Gliese 581g är den första som kan anses vara beboelig.

–Det faktum att det inte är så långt till planeten tyder på att denna typ av planeter som liknar jorden inte är ovanliga i vår galax, säger Steven Vogt.

Med tillgänglig teknik skulle det, än så länge, ta flera tusen år för människor att resa i väg till Gliese 581g.

ANDERS FORSSTRÖM

anders.forsstrom@dn.se 08-738 23 23

Rymdturister får rum med jordenutsikt

De "rymdturister" som betalat dyra pengar för att flyga upp till Internationella rymdstationen, ISS, har hittills fått bo med astronauter och kosmonauter. Men om några år kan det bli ändring på det. Ryska företaget Orbital planerar att bygga en hotellmodul till ISS, med fyra små rum och plats för upp till sju gäster. "Vår planerade modul ska på insidan inte se ut som ISS. Ett hotell ska vara bekvämt på insidan, med utsikt ner över jorden genom stora hyttfönster", berättar chefen Sergej Kostenko för ryska nyhetsbyrån Ria. Byggekostnaden? "Hundratals miljoner dollar", enligt Kostenko.

TT-AP